

ALFABET

IX-X 2007
SP-1 kl.2.d

Dobre,
humorystyczne,
ilustrowane,
klasowe,
krajowe,
kulturalne,
niezależne,
pozytywne,
popularne,
szkolne
pismo
dla
wszystkich!

Adres Redakcji: Szkoła Podstawowa nr 1, kl. 2.d, gab. 1046
68-200 Zary, ul. K. Szymanowskiego 8, tel. 104 681 470 2777
Poczta elektroniczna e-mail: www.sp1.zary.pl
Redaktor Naczelny: Mirolita Zembik, Rafał Szelest
Zespół i współpracownicy: uczniowie klasy 2.d, SP-1 Zary
Ilustrator: Pamela Barłowska i autorzy tekstów
Korektor i Opiekun: Grażyna Cwikła
Wydawca: „Alfabet” – Rodzina i Sponsoring
Pismo ukazuje się (z roczną przerwą) od 1999
Poprzednie tytuły: „Nasze kłopoty”, „Tomster”, „Piotrek”

Wszystkie dzieci w klasie
drugiej alfabety już znały,
I bez trudu literki
w kolejności układają,
Nawet w słowniku
to dla nich drobnostka,
a trudna ortografia
to już ślaktakta!

Michał Olechno

ALFABETA

Dlaczego warto tworzyć i czytać czasopismo klasowe?

W naszej klasie przez trzy lata nauki była wydawana gazetka klasowa. Miała ona tytuł „Tornister”. Czasopismo powstawało z różnych materiałów tworzonych przez nas i przez naszą wychowawczynię panią Grażynę Cwikłę. Ta gazetka to był świetny pomysł! Każdy, kto przeczytał od razu ją polubił.

Kiedy nudziło mi się rozwiązywałam różne rebusy i krzyżówki zamieszczone w „Tornistrze”, gdy było mi smutno, to czytałam dowcipy, które poprawiały humor.

W „Tornistrze” ukazywały się także opowiadania pisane oczywiście przez nas i różne ciekawostki oraz konkursy czy sprawozdania z klasowych imprez i wycieczek.

Zyczę Wam, aby Wasza gazetka przyniosła tyle samo radości i pożytku, co nam.

Z pozdrowieniami Ewa Śniatecka kl. 3 „d” 2002/03.

Podczas dni wolnych od nauki, przyjechała do mnie kuzynka z Poznania Karina.

Karinie bardzo podobała się nasza klasowa gazetka „Tornister”. Mówiła mi, że oni w szkole też wydają gazetkę, ale nie ma ona nazwy. Karina postanowiła, że ich gazetka będzie miała tytuł „Poznański Tornister”.

Karina chciała też „pożyczyć” nasz Ołówek. Ale jej nie dałem. Bo on jest tylko nasz!

Krzyspin Głaz kl. 3 „d” 2002/03

A co Wy o tym sądzicie? Warto wydawać gazetkę? Jeśli tak, to o czym chcielibyście w niej czytać i czego się dowiadywać? Napiszcie do nas o swoich pomysłach. Liczymy na uczciwą krytykę!

Uczniowie klasy 2 „d” r. szk. 2007/08

W numerze:

Dlaczego „Alfabet”?

Co drugoklasiści wiedzą o jesieni?

Antologia - nie tylko 2 „d”

Wiadomości z pierwszej ręki (albo ławki)

Sport - w relacjach Jakuba R

Krzyżoweczka, zagadki i konkurs!

Adres Redakcji: Szkoła Podstawowa nr 1, kl. 2 „d”, gab. 104B

68-200 Zary, ul. K. Szymanowskiego 8, tel. (0-68) 470 27 77

Poczta elektroniczna e-mail: www.sp1.zary.pl

Redaktor Naczelny: Mirella Zenibik, Rafał Szelest

Zespół i współpracownicy: uczniowie klasy 2 „d” SP-1 Żary

Ilustrator: P. Barikowiak, K. Chmielewska i autorzy tekstów

Korektor i Opiekun: Grażyna Cwikła

Wydawca: „Alfabet” – Redakcja i Sponsorzy

Pismo ukazuje się (z roczną przerwą) od 1999r.

Poprzednie tytuły: „Nasze krajobrazy”, „Tornister”, „Piórnik”

*ANTOLOGIA ciekawych tekstów –
nie tylko uczniów klasy 2 „d”*

Abecadło

*Abecadło - mały domek,
Tam jest A, które stoi na straży.
A jest siostrą A.
B jest silne.
C i Ć to bracia, dlatego mieszkają razem,
w jednym pokoju.
D E Ę F G H I J są kucharzami.
K L Ł M N Ń sprzątają pokoje.
O Ó P R S Ś T U pracują w ogrodzie.
W i Y jedzą i nic nie robią.
Z Ż Ź chodzą do kina.
I wszystko od początku się zaczyna.*

Mirella Zembik, kl. 2 „d”

A

C

D e e f g h i j

K l ł m n Ń

O ó p r s ś t u

z ż ź

Patryk Makosiński

Abecadło

*Jacek poznał abecadło,
A więc czytał co popadło:
i gazetki i książeczki,
głowę większą miał od beczki.*

*A w tej głowie,
daje słowo,
to miał wiedzę wyjątkową!*

Konrad Białek

Literka O

*Raz literce O żartów się zachciało.
Wyskoczyło z alfabetu
i pod stół się poturlało.
- Nudno mi w tym alfabecie!
- Podróżować chcę po świecie!
- Może w piłkę się zamienię,
do Brazylii się przeniosę,
tam sukcesy swe odniosę?
- Albo wejść po drabinie,
by do nieba móc dosięgnąć,
Słońcem będę tam gorącym?
I tak nasze O sobie żartowało,
ale do alfabetu wrócić musiało.*

Uwaga! Konkurs!
Organizujemy **KONKURS**
na nieszczęście o naszej szkole -
takiej, jaka jest!

Na prace
czekamy
do końca
listopada.

REDAKCJA „ALFABETU”

Chciałbym przedstawić się wszystkim czytelnikom „Alfabetu”.
Nazywam się Ołówek. Po prostu Ołówek.

W klasie 2 „d” jest 24 uczniów, a ja jestem 25. Wszystko widzę i słyszę, ale porozumiewam się z każdym tylko za pośrednictwem „Alfabetu”. To bardzo odpowiedzialna funkcja - taki niewidzialny i widzialny UCZEŃ. Już widzę Wasze uśmiechnięte miny - też chcielibyście mieć „czapkę niewidkę”? Skoro tak, to założcie ją jak najszybciej i piszcie do „Alfabetu” - zawsze pod pseudonimem „Ołówek”.

Piszcie o wszystkim: co się podoba i co nie. Może być naprawdę ciekawie.
Liczę na Was!

Tematem naszego pierwszego numeru „Alfabetu” jest jesień. Z jesienią związane są różne ciekawe zwyczaje i obrzędy, o których dzisiaj już wiele osób wie niewiele.

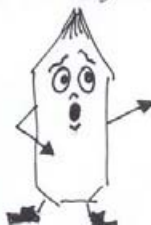
Nie zapominamy jednak o Święcie Zmarłych. Jest to czas kiedy ludzie rozmyślają o przeszłości. To dzień pamięci o tych, którzy odeszli. Ludzie stawiają kwiaty i świeczki na grobach jako dowód pamięci i wdzięczności.

W niektórych regionach Polski przetrwał do dzisiaj zwyczaj darcia pierza i przedzenia welfy. Dawnio temu, dzieweczyny siadały przy kółowrotkach (właśnie w długie jesienne wieczory), śpiewały pieśni i... opowiadały o czarach i duchach!

Każdy z nas wie, że jesień to czas gromadzenia zapasów na zimę - robią to i ludzie i zwierzęta. Innym znanym zwyczajem jest są też wykopyki i pieczenie ziemniaków przy ognisku. Pycha!

W naszej Antologii znajdziecie jeszcze wiele innych ciekawostek o jesieni.
Życzę ciekawej lektury!

Ołówek (G. C.)

Jesień

Nadeszła jesień. Gdzieniegdzie złoci i czerwieni liście.
Spowodowała wysyp grzybów – prawdziwków, podgrzybków i
maślaków.

Jesienią często wieje wiatr i pada deszcz. Jest coraz chłodniej.
A my wolimy gdy świeci słońce i jest ciepło, żeby można było pójść na
spacer. Chcemy podziwiać to, co ona nam wyczarowała – żółędzie,
kasztań i jarzębinę.

Te wspaniałe kolory, ten cudowny szelest suchych liści, jak
powstaje, gdy spacerujemy ścieżkami...
Jest to przyjemne uczucie i wspaniałe doznanie dla naszych oczu i
uszu.

Jakub Kozakiewicz kł. 2 „d”

Grzybobranie

Prawdziweczkę małe trzy
I czwarty podgrzybeczek, gdzieś sobie tam stoi.
Borowik jak marzenia, najlepsze do suszenia.
Rosną w lesie też maślaki, tam gdzie są duże kozaki.
Dużo grzybów w lesie rośnie.
Zrywam jednego, widzę kolejnego.

Patryk Sawiak kł. 2 „d”

Cześć dzieciaki!

Jestem liściem kasztanowca.

Wiem, że jest już jesień i wiem, że w każdej chwili kiedy wieje wiatr
mogę spaść z drzewa.

Bardzo nie chcę spaść na ziemię, ale też nie jest mi tu wygodnie,
bo te kasztany kiedy spadają, czasem uderzają mnie w głowę!
Mam nadzieję, że kiedy spadnę, to dzieci mnie znajdą i włożą do
albumu...

Ewa Śniatecka kł. 3 „d” 2002/03

"Jesień"

Zmowa przyšla do nas
złoto-czerwona. Liście spadają
w szedrze, deby sieja zolodrie.
Tylko jaluwe i sosny nie
traca kolore wiosny

Wiktorina
Pacholiska

Kolorowe liście
liście i listeczki,
skaczą jak owieczki.

Czerwone i żółte
mają sukieneczki.
Małutkie czy duże,
wszystkie jednakowo,
wzdoby wiaterek
wnosi nad głowa.

Wysoko, wysoko,
wyżej, aż do góry.
Może jutro im się uda
skoczyć ponad chmurę?

Klaudia Armielewska

Michał Ofecino

Dary jesieni

Jesień to pora roku
zawsze pełna uroku.

Pierwsze dary to żółędzie,
rozsiane wszędzie.

Kasztanowe skorupki pękają w słońcu
i brązowe kulki wypadają w końcu.

Buczynowe orzeszki już dojrzewają,
wiewiórki na zapasy je zbierają.

Las – to skarb jesieni,
różnokolorowymi liśćmi się mieni.

Klaudia Chmielewska

Kolorowe liście

Idzie wietrzyk obok ścieżki,
strąca wszystkie liście.

Liście tańczą kolorowe,
czerwone, złociste.

Fruwają, opadają
i trochę szeleszczą.

Wszystkie się radują,
bo w kocyku się mieszczą.

Mirella Zembik

Pani Jesień

Pani Jesień dziś coś ma,
pełen wór liści ma.

Żółte, czerwone,
złote, zielone.

W małym domku mieszka,
obok mała ścieżka.

Z kasztanów, ze słomy,
daszek, zrobiony.

Na ścianie listki wiszą
i piosenkę piszą.

Szumia! Szest! Szest!

Piękna jesień jest.

Jakub Kozakiewicz

Jesień

Jesienią, jesienią,
Liście się złocą i czerwienią.
Dni coraz chłodniejsze,
poranki coraz zimniejsze.

A my zakładamy ubranka
coraz cieplejsze.

Jesień to piękna pora roku
i my dotrzymujemy jej kroku.
Gdy deszcze i plucha –
my się uśmiechamy!
Od ucha do ucha!

Jesiń idzie

Jesiń idzie do lasu!

Została już mało czasu!

Wiewiórki zapasy planują.

Niedźwiedzie do snu się przygotowują.

Dzięciol w drewno mocno szuka.

Borsuk nogę ciepłej szuka.

Już się nikt nie bawi w lesie.

Jesiń cisze wielką niesie.

Marcin Hajdukiewicz

Agata Homik

Jesień

Idzie jesień połą drogą
i zbiera kasztany.
Dokąd niesie te kuleczki?
Dzieciom do zabawy.

Nagle widzi wrzosowisko
W fioletowym kolorze.
- Pięknie tutaj i bogato,
jak w królewskim dworze!

A gdy przysjdzie zima wroga
nie powiermy obaboga!!!

Matelusz SadTowaki 26

Wielka przygoda

Wrzesień i październik to miesiące, w których w lasach jest najwięcej grzybów. Korzystając z pięknej, słonecznej pogody, wybrałam się z rodzicami i bratem do lasu.

Kiedy nazbieraliśmy już trzy duże kosze grzybów, postanowiliśmy odpocząć. Zjedliśmy przepyszne kanapki, wypiliśmy z termosu ciepłą herbatę i... już mieliśmy pójść do samochodu, gdy nagle usłyszałam trzask i łamanie gałęzi. W odległości 10 metrów stała przed nami rodzinka dzików: mama i trójka malutkich, prześlicznych świnek.

Bardzo ucieszył mnie ten widok, gdyż malutkie świnki były prześliczne i miałam wrażenie, że chcą się bawić!

Moi rodzice od razu stracili dobry humor. Bardzo się wystraszyli. Stał się dłuższy czas nieruchomo, tak jak te zwierzęta, które wcale się nie bały. Tata zauważył, że obok nas rośnie grube, pochylone drzewo. Ostrożnie i pomału weszliśmy wszyscy na to drzewo i siedzieliśmy tam nawet dość długo, gdyż te dzikie świnki wcale nie chciały odejść w innym kierunku. Nagle usłyszeliśmy trzask gałęzi i głośną rozmowę. Byli to inni grzybiarze, którzy swoim głośnym zachowaniem wystraszyli zwierzynę. Zeszliśmy z drzewa i szybko pobiegliśmy w kierunku samochodu.

Po powrocie do domu, całą tę historię opowiedziałam babci i wtedy zrozumiałam, jakie niebezpieczeństwo nam groziło. Przecież to dzikie zwierzę mogło nas zagryźć!

Do dziś, gdy wspominam tę historię, przechodzą mnie dreszcze...

Klaudia Olbrys kl. 2 „d”

Październik 2007

Rafal Szalest

Moja jesień

Przyszła jesień, piękna pora,
wypuściła liście z wora
kolorowe: żółte, rdzawe i brązowe.
Lecą, lecą z drzew na głowę.

Rozciągnęła babie lato
lubi się ubierać w to.
Ogarnęła całą Polskę
wiem to, bo już grzyby są.

Coraz krótsze dzionki są,
a zwierzęta w lesie śpią.
Ucichł głośny ptaków śpiew,
a wiatr tańczy wśród drzew.

Katarzyna Swider kl. 3. d. 2002/03

Liść

Kiedy przyszła wiosna urodziłem się w parku.
Rosłem i zieleniłem się dzięki wodzie, słońcu i powietrzu.
Latem moja sukienka tańczyła w lekkim podmuchu wiatru,
wirując jak karuzela.

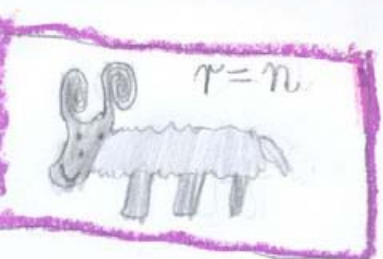
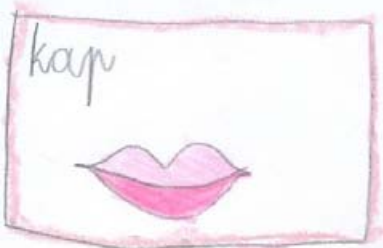
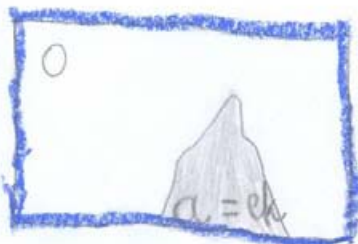
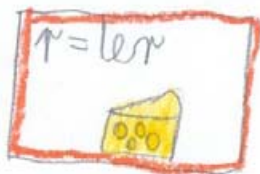
Teraz przyszła jesień i moja sukienka jest w kolorach brzo-
szawieni i żółci.

Gdy przyjdzie zima, pójde spać, a moją sukienkę ktoś podniesie
z trawnika, zasuszy ją i włoży do albumu.

Jakie warzywa można kupić na straganie?

Oto jest pytanie!

A kto potrafi odpowiedzieć na nie?

POMIDOR

Co dzień rano, kiedy wstaję
Jem kanapkę na śniadanie .

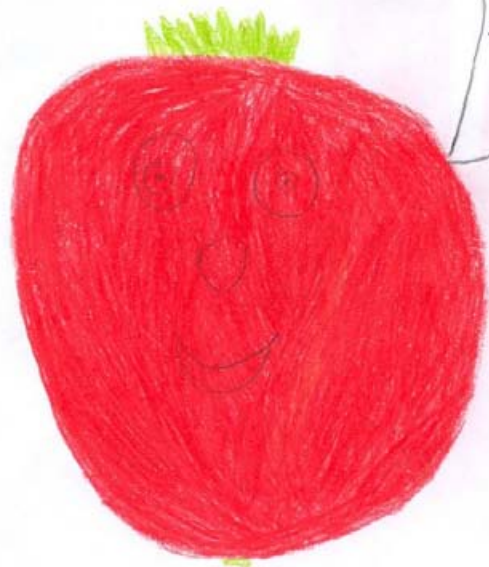
Pomidorek mój wspaniały ,
Czerwoniutki, doskonały

Czeka na mnie w mej kromeczce,
„Zjedz mnie szybko” cicho szepta.

Ja zdziwiona szybko jem,
Bo przecież doskonale wiem,

O tym, że pomidor jest zdrowy
I o chorobie nie ma mowy.

Zdrowy, smaczny, piękny
Jest Pan Pomidor uśmiechnięty.

Zjedz
mnie!!!!

Klaudia Chmielewska

Pomidor

Pan Pomidor jest czerwony
i bardzo zadowolony.

Dziś po tytce się wdrapuje,
wyżej, wyżej, aż do góry,
może głową sięgnie chmury.

Lecz nic z tego,
na dół spadł,
no i ktoś go zaraz zjadł.

Michał Olechno

Jesienne zagadki

Kołczasta skrupka,
W środku brązowa główka.
Z nich bajkowe postaci –
Pękatek i Tutek,

Podczas jesieni cały las się od nich mieni!
Pełno żółci i czerwieni,
a wiosną znów będą pełne zieleni.

Małe niteczki wszędzie fruwać,
każdej gałązki się czepiają.

Pamela Bartkowiak

Pomidor

Wszystkie pomidory już dojrzały,
został tylko jeden mały.
Dojrzej pomidorze,
bo już zimno na dworze!
Pomidor nie dojrzał
choć już zima sroga.
Będzie marzył do wiosny,
aż przyjdzie pogoda.
Aż ogródek skopiemy
i na nowo zasiejemy.

Patryk Makohonik

Warzywa

Idzie ziemniak, idzie burak,
a przed nimi wielka góra.
Gdy już weszli na sam szczyt,
pospadali z niego w mig.
A marchewka i pietruszka
szepczą sobie coś do uszka,
że ziemniaki i buraki
pospadały jak pluszaki.

Michał Trąszczak

Ziemniaczek

Ziemniaczek ma brązowy kubraczek,
Pachnie ładnie i smakuje pysznie,
gdy go solą posolicie i do ust włożycie.

Wiktoria Pucholska

Kapusta

Ze mnie jest bigos i sałatka.
Cała jestem lśniąca i gładka.
I właściwie cała z liści.
Wielką głowa, choć bez myśli...

Konrad Bialek

Marchewka

Marchewka piękna pani
Swym wyglądem się nie chwali.
Chociaż w ziemi się ukrywa,
to jest bardzo urodziwa.
Piękny kolor wręcz posiada:
śniada cera, włos zielony,
burak jest nią zachwycony.
Witaminek jest w niej mnóstwo!
Każde dziecko o tym wie,
co surówkę z marchwi je.

Aleksandra
Obuchowska

Marchewka

Zielona
natka
z grządkę
wystaje.

Czerwony
korzeń
ziemi dotyka.

W ogrodzie
naszym
wrażenie daje.

Marchewka
piękna
przysmak
królika.

Klaudia Ołak

Buraczek

Jestem mały buraczek,
mam czerwony kubraczek,
zieloną czuprynkę,
uśmiechniętą minkę!

Cebula! Uprawiano ją już w najdawniejszych epokach kultury ludzkiej. Dlaczego? Na pewno z powodu jej właściwości leczniczych, bakteriobójczych, a także ze względu na wysoką wartość energetyczną, odżywczą i witaminową.

Damian Wawruszak

Cebulka

W małym kąciku kuchni
stała mała, nieśmiała cebulka.
Pojawili się trzech kucharzy
i rozbierać cebulkę – bidulkę
z rozmachem zaczęli.
Gdy ją rozbierali,
to nad nią płakali.
Chusteczkami oczeta wycierali.
Bidulki...

Marcin Ajdukiewicz

Cebula

- Czy ktoś lubi cebulę?
- zapytał Zenek, Ule.
- Nikt jej nie lubi – niebożę.
Nikt na nią patrzeć nie może.
Gdy ktoś patrzy na nią zbyt długo,
Łzy lecą szeroką strugą.
Ale wspaniale smakuje,
Gdy ją smażoną próbuje.
Nie jest więc prawdą co mówisz,
Przecież ty też ją lubisz!!!

Jakub Rewers

Cebula

Cebulka mała
w ziemię wsadzona
przez całe lato
grubiutką urosła.

Choć spódniczki
szerokie miała,
po ich zdjęciu
była bardzo ostra.

Ogórek!

Błażej Kwiatkowski

Ma zielony garniturek,
a na imię ma ogórek.
Gdy go zjesz – jeszcze więcej chcesz!

Klaudia Olbrys

Ogórek, ogórek,
ma zielony mundurek,
ciemniejszy ogonek,
wygląda jak dzwonek,
Bardzo lubię go jeść,
aż ze 100 mogę ich zjeść!!!

Jakub Kozakiewicz

Pod liśćmi się ukrywa, zielonych ich wiele,
kiszzone je lubisz, gdy jesz je z salaterką.

Nicola Boguszewska

Dzień targowy

Dzień targowy się zaczyna,
za kapustą idzie dynia.
A nasza rzepka,
jędrna i krzepka,
zwołuje całutką rodzinę:
dzis nasz dzień targowy!
Będzie taniec pomidorowy!

Michał Olechno

Ziemniak

Tak jak Polską długa i szeroka
wszyscy jedzą go w mgnieniu oka.
Jego wygląd raczej marny,
ale wszędzie go miliardy.
Jest to ziemniak pospolity,
ale jakże smakowity.
Frytki, placki, dania główne,
to potrawy jemu równe.
Marchewka, pietruszka
wzdychają z bólem,
bo tylko on jest kuchni królem!

Rafał Szefest

Ziemniak

Może być okrągły jak kulka,
czasem owalny patrzy jednym okiem.
Tata go gotuje w mundurkach,
ja zjadam z wielkim smakiem.

Ziemniak – moje ulubione warzywo
bardzo je lubię o dziwo!
Mogę jeść ziemniaczki
na co dzień i od święta,
moja mama o tym pamięta!

Jaś Pikuła

Przepis

Ziemniaki z mięsem
chętnie zjadam,
gdy do stołu głodny siadam.

Do tego czerwone pomidory
przybrane odrobiną pory.

J. angielski

Pierwsza lekcja angielskiego
wyglądała następująco:
przypominaliśmy sobie
nazwy zwierząt, abecadło,
liczby, kolory, nazwy osób
oraz wszystkie słowa, które
pamiętaliśmy w klasie I.

Bawiliśmy się w głośny
telefon oraz w rozproszenie.

Pani, która nas uczy jest bardzo
miła!

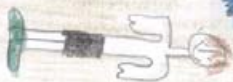
Gra w dwa ognie

Na lekcji w-f gramy często w dwa ognie. Na początku Nasza Pani Grazyna Cwikła wybiła dwójkę dzieci. To będą kapitanowie obu drużyn. Potem kapitan dobiła innych graczy - muszą to być raz chłopak, raz dziewczynka. W grze bierze udział cała klasa, czyli 24 zawodników. Jeszcze trzeba wybrać "matkę" zespołu i można grać. Grę rozpoczyna drużyna, której kapitan wybił piłkę na swoje pole. Znamy już zasady gry. Zawsze staramy się ich przestrzegać. Gra jest ciekawa. Walczymy o każdą piłkę i każde zbicie przeciwnika.

Myślę, że najlepiej zbijają Ola Onuchowska i Patryk Makohemik. Nasza Pani jest sprawiedliwym sędzią. Raz wygrywamy, raz przegrywamy, ale zabawa jest świetna. To lubię najbardziej.

R A F A T Sabelst kl II D

Nasz Sprawozdawca sportowy (klasowy)

Jakub Rewers

relacjonuje:

22 września 2007

Piłka nożna

Grający w 4 lidze Promień Żary wygrał swój ostatni mecz 3:0 i został liderem w swojej grupie.

Siatkówka

Polki awansowały do strefy medalowej ME wygrywając 6 spotkań.

11 października 2007

Piłka nożna

Promień wygrał kolejny mecz i dalej prowadzi w swojej grupie. Unia Kunicie przegrywa mecz za meczem.

Fłoret

Polskie florecistki zdobyły złoty medal na mistrzostwach świata w Petersburgu pokonując w finale drużynę Rosji.

Formuła 1

Nie udało się start Roberta Kunicy w Chinach. Z powodu awarii bolida nie ukończył wyścigu.

13 października 2007

Piłka nożna

Promień Żary remisuje z BE.BETON 2:2 i utrzymuje prowadzenie w swojej grupie.

Unia przegrała kolejny mecz 1:2 z Warką Zabrze.

Reprezentacja Polski zagrała mecz eliminacyjny do mistrzostw Europy z Kazachstanem. Wygrali Polacy 3:1, a bramki zdobył EBI Smolarek.

17 października 2007

Polską rozegrała towarzyski mecz z Węgrami i przegrała 0:1.

Ski narciarskie

Adam Małysz wygrał skoki na Wielkiej Skoczni, zdobywając kolejny tytuł mistrza Polski. Na Średniej Skoczni dużą niespodziankę sprawił 13-letni Kłimek Muranka, który wygrał kwalifikacje wynikiem 86,5m, a w konkursie zdołał go wyprzedzić w drugiej serii tylko Adam Małysz, który zajął I miejsce. III miejsce zajął Kamil Stoch.

Zabawowe przerwy!

Uczniowie klas I-III szukają pomysłów na ciekawe i bezpieczne zabawy podczas przerw na korytarzach naszej szkoły. Wypowiadają się poprzez ankietę, którą wypełniają razem ze swoim wychowawcą. W następnym numerze naszej gazetki ujawnimy najciekawsze pomysły.

A oto propozycja zabawy „W kapsle albo kolarzy”:

Tradycja tej gry sięga na pewno dzieciństwa Waszych dziadków, a może i dalej...

Potrzebne są kapsle od butelek, - plastikowe lub metalowe oraz w ciekawy sposób narysowana na dużych arkuszach (można je sklejać) trasa wyścigu kolarskiego. Liczba zawodników bez ograniczeń. Cała trasa jest podzielona jak w prawdziwym wyścigu kolarskim na bramki i premie. Ma start i metę na stadionie (w kształcie koła, które trzeba okrążyć 3 razy, żeby skończyć wyścig). Jej kształt zależy od inwencji graczy.

Zasada jest prosta: trzeba ze startu dojechać do mety. Kolarzami są kapsle, w które się po prostu pstryka palcami, żeby je przesunąć do przodu. W każdej kolejce każdy ma po 3 pstryknięcia swojego kolarza. Na trasie mogą też być przeszkody, np. rów albo rzeka, którą trzeba przeskoczyć, uderzając silnie w ząbkę kapsla (wtedy szybuje do góry, a nie sunie po trasie). Jeśli kolarz-kapsel wypadnie z trasy, musi zaczynać wyścig jeszcze raz. Wygrywa oczywiście ten, kto bez przeszkód będzie pierwszy na mecie!

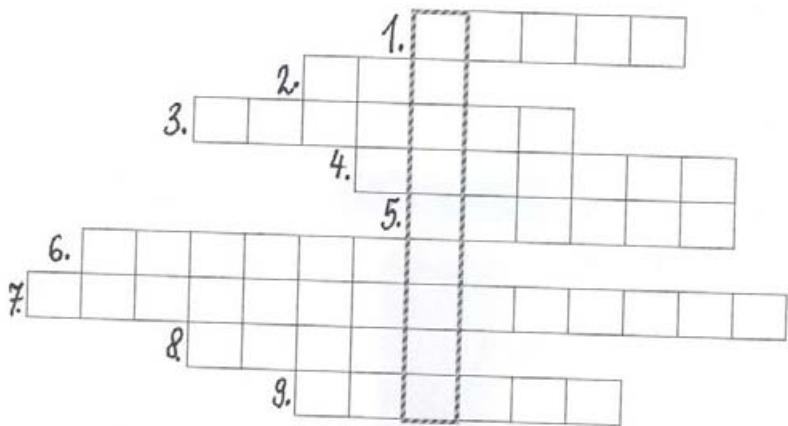
Kapsle oczywiście trzeba udekorować, można je też wypełniać w różnym stopniu plasteliną. Te bardziej wypełnione trudniej wypadają z trasy, ale są wolniejsze i przy jednym pstryknięciu przymierzają mniejszą odległość. Za to przeszkody: rowy, rzeki najlepiej przeskakiwać „pustakami”, czyli takimi, które nie są wypełnione.

Być może ta zabawa przyjmie się na obszernych korytarzach naszej szkoły? A może Wasze ankietę ujawnią jeszcze ciekawsze pomysły? Piszcie do nas – może coś wspólnie stworzymy? Na pewno warto!

Gazeta Wyboreza 24.06.2003 – kjuju polski

Olówek (g.d.)

Nasza „krzyżoweczka”

Rozwiąż i wpisz hasło. Powodzenia!

1. Znak, którym odejmujesz
2. $100 - 38 =$
3. Marzy o tym każdy uczeń
4. Minuta ma ich 60
5. Ta liczba ma 6 zer
6. Najgorsza ocena w szkole
7. $88 - 69 =$
8. Dostają je uczniowie za aktywność
9. Jedni na niej śpią, a inni pracują

Autorzy „Krzyżoweczki”: Ola O., Mirella L., Agata H.,
 Michał F., Marcin H., Konrad B., Jakub R., Rafał S.,
 Wojtek K.